

wijsvernieuwing geruisloos verlopen is." Behalve voor de faculteit heeft Rozendal ook voor de revalidatiegeneeskunde een belangrijke rol gespeeld. "Samen met collega's Bangma en Nielen heb ik zo'n vijftien jaar geleden meegeholpen om een wetenschappelijke vereniging (Wetenschappelijk Genootschap Revalidatiegeneeskunde) op te richten waarin geneeskundige, psychologische, biologische en technische onderzoekers op het gebied van de revalidatie waren verenigd. Daarvoor bestond er eigenlijk geen contact tussen die diverse groeperingen. Dat kwam onder meer doordat de diverse groeperingen ook optraden als beroepsbeschermende verenigingen." Verder is hij lid geweest van het Innovatief onderzoeksprogramma hulpmiddelen gehandicapten (IOPHG). "Deze groep gaf geld aan projecten op het gebied van de revalidatietechnologie. Ook de faculteit heeft daar een aantal subsidies van ontvangen." Hoe kijkt Rozendal terug op ruim vijfentwintig jaar Bewegingswetenschappen? "De faculteit is in de loop der jaren veranderd van een verzameling losse disciplines met eigen interesse in het menselijk bewegen tot een echte Faculteit der Bewegingswetenschappen, waarin de bewegingswetenschappen werkelijk multidisciplinair worden beoefend. Daar ben ik hartstikke trots op!"

3 april: Afscheidssymposium 'Revalidatie: Kennis en Kunde'. Informatie: (020) 444 8530/8470.

Afscheid Wiro Beek

Op 21 november 1997 heeft prof.dr.ir. W.J. Beek aan TU Delft zijn afscheidsrede gehouden. Behalve aan de TU Delft was Beek sinds 1989 ook verbonden aan de faculteit, bij de vakgroep Psychologie, als bijzonder hoogleeraar in de Fysica van non-lineaire systemen. Met zijn rede 'If one had his innings, one has had his innings', die doorspekt was met aan de bewegingswetenschappen ontleende voorbeelden, wist Beek het gehoor, waaronder onder anderen een aantal medewerkers van de faculteit en een indrukwekkend groot aantal hoogleraren, ruim drie kwartier lang te boeien.

Promoties aan de faculteit

Op 4 september 1997 is Dianne Commissaris van de Amsterdam Spine Unit gepromoveerd op het proefschrift 'The control of equilibrium in bimanual, whole-body lifting tasks. A biomechanical approach'. Epidemiologisch onderzoek heeft aangetoond dat herhaald tillen een risicofactor vormt voor het ontwikkelen van (lage) rugklachten. Bekend is dat het tilgewicht hierbij een belangrijke rol speelt, omdat dit (mede) de belasting van de (lumbale) wervelkolom bepaalt. Echter, ook de verwachting die de persoon heeft van het gewicht dat hij zal gaan tillen bepaalt deze belasting! Dit is gebleken na een biomechanische analyse van de bewegingen van de tiller en van de kracht die hij uitoefent om een doos op te tillen. Is de doos lichter dan gedacht, dan heeft de tiller de neiging om achterover te vallen. Hij heeft zich namelijk voor-

bereid op het tillen van een veel zwaardere doos en heeft zijn bewegingen en uit te oefenen kracht daarop afgestemd. Ook wordt de wervelkolom door deze actie zwaarder belast dan in principe nodig is, gezien het geringe gewicht van de doos. De belasting blijkt grotendeels bepaald te worden door het verwachte doosgewicht en niet door het daadwerkelijke gewicht. In beroepen waarin men veel moet tillen, is het dus belangrijk dat werknemers de juiste informatie krijgen over het gewicht van te tillen voorwerpen om te voorkomen dat ze hun rug onnodig zwaar belasten.

Op 2 april aanstaande hoopt Annet Dallmeijer te promoveren op het proefschrift 'Spinal cord injury and physical activity: wheelchair performance in rehabilitation and sports'. Plaats en tijd: Aula Vrije Universiteit, 13.45 uur. Korte samenvatting van het proefschrift: Personen met een dwarslaesie hebben een zeer lage lichamelijke belastbaarheid. Dat is met name het gevolg van een vermindering van actieve spiermassa en een relatief inactief, rolstoelafhankelijk bestaan. De lage belastbaarheid leidt tot (kortdurende) hoge piekbelastingen tijdens activiteiten in het dagelijks leven, wat het risico op blessures verhoogt, hetgeen de activiteit mogelijk verder beperkt. Bovendien lijkt het risico op hart- en vaatziekten ook verhoogd te worden als gevolg van een inactieve leefstijl en daardoor te lage belasting van het cardiorespiratoire systeem. De resultaten van dit onderzoek laten zien dat lichame-